

Carreras: “Cantar em fa feliç”

Josep Carreras rebrà una medalla d'honor en l'actuació en el Festival de Peralada. Aspira a continuar actiu uns anys i tancar el periple a l'Arc de Triomf, a Barcelona

El tenor Josep Carreras tornarà al Festival Castell de Peralada, en què ja va debutar a mitjan anys vuitanta. La nit de Josep Carreras serà el 3 d'agost i hi intervindrà amb un repertori “amable” en què hi haurà partitures catalanes i també napolitanes. Hi haurà alguna sorpresa que no ha desvelat i insinua que n'hi pot haver alguna que ell no tingui present tampoc. L'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, dirigida per David Giménez, l'acompanyarà juntament amb la soprano Martina Zadro. Carreras, amb 52 anys de trajectòria, aspira que la seva carrera lírica encara s'allargui uns anys. Confia que sigui ell qui posi la data a l'últim concert. L'emplaçament el té claríssim (i té el suport municipal, segons li han confirmat recentment): l'Arc de Triomf. Seria el mateix escenari on va cantar en el seu retorn d'Amèrica, després de l'operació per la leucèmia que se li va diagnosticar el 1987. Diu convençut que cantar és vocacional i que no es pot deixar de fer-ho quan pots traspasar emocions al públic: “Cantar em fa feliç”, sentència amb un gran somriure.

Ahir va concedir una breu conversa amb un grup de periodistes a l'Institut de Recerca Contra la Leucèmia Josep Carreras, que està instal·lat al costat de l'hospital Germans Trias i Pujol, a Badalona. Va aprofitar un breu parèntesi de la seva jornada “de jubilat”, compartint l'estiu, ara, amb els nets, de 9, 12 i 13 anys, a Tamariu. Carreras no abandona la disciplina per seguir treballant la veu, un instrument que es porta sempre a sobre. I “el color de la veu és un misteri”, saber com es pot anar transformant amb els anys. Carreras es dedica a fer exercicis de veu tres cops per setmana. Està molt convençut de la disciplina que li permet continuar cantant com a tenor, tot i que no tingui “l'elasticitat dels 30 anys”. En té 75, i es veu amb cor de cantar sense amplificar en teatres d'òpera de mitjà format. Quan l'auditori és a partir de 5.000 (com en el cas de Peralada) o quan actua a l'aire lliure, sí que fa servir micròfon. El Festival Castell de Peralada aprofitarà la vetllada per entregar-li una medalla commemorativa, que és “una satisfacció doble, perquè el reconeixement és a casa i perquè és d'un festival que s'ha posicionat entre els principals d'Europa”.

Josep Carreras també té emparaulada una actuació, a l'octubre a Vila-seca, a l'auditori que té el seu nom. I, al gener, interpretarà un programa a Tòquio amb Plácido Domingo, de qui diu que “ho ha passat molt malament darrerament” per les denúncies d'abusos sexuals.

Amb una bona dosi d'ironia, estableix una relació curiosa amb els cantants de música moderna, amb els quals ha col·laborat de manera puntual. “Sempre són els cantants de música moderna els que demanen que els cantants d'òpera ens adaptem a les seves condicions; encara no he trobat cap cantant pop que accepti un tema de Madama Butterfly”, assenyalava. Segurament, una de les participacions més sonades de Carreras va ser amb Sarah Brightman per interpretar el tema icònic Amics per sempre en la clausura dels Jocs Olímpics de Barcelona –“no sé qui va deixar que 30 minuts més tard sortissin els Manolos amb una versió rumbera”, deia sorprès el tenor, que figura com a director musical de l'obertura i clausura dels Jocs del 92–. L'altre gran tema dels Jocs, Barcelona, va ser amb Freddie Mercury i Montserrat Caballé: “Ell era molt llest”, deixa anar el tenor, que va tenir en Caballé un dels seus primers avals internacionals. Carreras aprova les adaptacions operístiques sempre que es respecti la música i el llibret: “És una possibilitat.” No té gaire bona consideració pel que fa a la lleugeresa en el vestir, perquè defensa que s'ha de cantar “amb seriositat”. En tot cas, potser hi hauria una excepció: en la seva estrena a Nova York, un director el va advertir d'un consell al qual sempre ha provat de ser

fidel: “No discuteixis mai amb una soprano.”

Capítol a part mereix la tasca que ha fet en pro de la investigació per atacar la leucèmia. Fa 35 anys, li van recomanar que es desplaçés a Seattle per rebre tractament, en un hospital que tenia conveni amb el Clínic –“en aquells temps, feien entre 60 i 70 trasplantaments a la setmana, mentre que al Clínic només se’n feia un cada setmana”–. La investigació avança gràcies a les aportacions. Carreras confia que hi hagi un dia en què tothom es pugui curar d’aquesta malaltia. Celebra que la seva trajectòria de cantant servís per activar una fundació que, avui, ja té vida pròpia i que impulsa la investigació amb projectes de cooperació arreu del món. A Catalunya, hi ha acords de col·laboració amb els principals hospitals.

Trobada lírica, avui

Raquel García-Tomás barreja a Sfogava con le stelle (“desfogar-se amb les estrelles sota un cel nocturn”) les seves composicions amb d’altres de barroques, aquesta nit al claustre del Carme (22 h). La compositora barcelonina, considerada una de les millors creadores del moment, repassarà l’obra de Bach i de Monteverdi, que dialogaran amb les seves pròpies creacions.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 27-07-2022, Pàgina 30

-El Punt Avui. Nacional 27-07-2022, Pàgina 21

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2172228-carreras-cantar-em-fa-felic.html>